

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

NEDELJA SVETE TROJICE - 26. maj 2024

Filip Neri, duhovnik

Ob 8.00: + Viktorija Vončina, obletna

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek: 27. 5. 2024

Alozij Grozde, mučenec

Ob 18.30: + Marija Pirc, po namenu Franca Okorna z družino

Torek: 28. 5. 2024

German Pariški, škof

Ob 18.30: + Jani Slanc, po namenu Božičevih iz Lavrice

Sreda: 29. 5. 2024

Maksim Emonski, škof

Ob 18.30: + Jože Jurman, po namenu Janeza Žagar z družino

Četrtek: 30. 5. 2024

SV. REŠNJE TELO IN SV. REŠNJA KRI

Kancijan in drugi oglejski mučenci

Ob 10.00: + Danica Vončina, obletna

Ob 18.30: + Ludvik Indihar, po namenu Kupljenikovih

Petek: 31. 5. 2024

Obiskanje Device Marije - sklep šmarnic

Ob 18.30: + Irena Jager, ob rojstnem dnevu

Sobota: 1. junij 2024

Justin, mučenec - **začetek pobožnosti vrtnic**

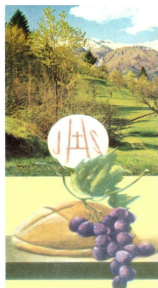
Ob 18.30: + sestra Marija Elizabeta Erklavec, po namenu Jožefa

9. NEDELJA MED LETOM - 2. junij 2024

Erazem, škof

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: v zahvalo za zdravje

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

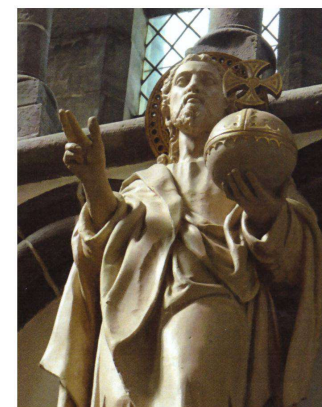
Od 26. 5. do 2. 6. 2024

V IMENU OČETA IN SINA IN SVETEGA DUHA

Ali doživljamo nedeljo Svete Trojice kot slovesni praznik, tako kot Binkošti ali Sv. Rešnje Telo in Kri? Vera v Sveto Trojico spada samoumevno k življenju krščanske vere v molitvi in bogoslužju: pokrižamo se v imenu troedinega Boga, priznavamo Ga v veroizpovedi, krščujemo v njegovem Imenu; tudi odveza pri spovedi in blagoslov na koncu maše je v trinitarični formuli - to je samo nekaj primerov.

Formula "V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha" je mnogim kristjanom iz otroštva prešla v "meso in kri". Vera v troedinega Boga pa se skoraj ne odraža v vsakdanjem življenju. Ko lastna nedelja vabi k temu, da to vsebino vere postavimo v središče praznovanja in razmišljanja, se na drugi strani razkrijejo velike težave razumevanja, da mora biti "eden trije in trije eden". Kar popolnoma samoumevno živimo in praznujemo, v razmišljanju o tem postane problem, ki pogosto postavlja več vprašanj kot je odgovorov. Ali se potem ne bi morali omejiti samo na praznovanje in priznavanje, razglabljanje o tem pa prepustiti strokovnjakom?

Najpomembnejše teološko delo sv. Avguština je obširna razprava **O Trojici**, ki jo je s presledki pisal več kot 20 let. Slednjič prizna, da ostaja Bog večna skrivnost in da, bolj ko ga odkrivamo, bolj vidimo, kako neskončno nas presega. To tudi pove znana legenda o dečku, ki ga je Avguštin srečal na obali, da je prelival morje v svojo jamico. Na očitek o nesmiselnem početju je dobil odgovor, da bo Trojica še kasneje šla v njegov um. Vse Avguštinovo "raziskovanje" Trojice kulminira v izjavi: "Če bi Boga razumeli, to ne bi bil več Bog". Vprašanje o Trojici strokovnjakom je lahko le retorično, kajti Cerkev, kakor tudi vsak posamezni kristjan, si mora na to, kar veruje in praznuje, pred svojim razumom odgovoriti. Ali moramo vsaj poskušati, ne da bi obupali nad mejami lastnega razumevanja, kajti Bog vedno presega tisto, kar ljudje moremo razumeti, pri čemer ta presežnost ni samo razdalja, ampak vedno tudi zavetje.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

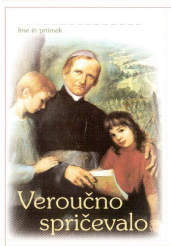
TRR NLB: SI56 020580262293859

V četrtek je zapovedan praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi, ko pridemo k maši in telovski procesiji. Veroučenci petega in šestega razreda imajo dolžnost namesto k verouku priti k sveti maši. Prva maša bo ob 10. uri in druga ob 18.30. Po tej maši bo telovska procesija. Kot običajno se bomo ustavili pri štirih oltarjih in prosili za nebeški blagoslov, **“naj Bog blagoslavlja, varuje in ohranja naš kraj in vse, ki v njem prebivamo, tudi polja, travnike, gozdove, vrtove, vinograde, sadovnjake, delavnice in hleve”**. Vemo in izkušamo, kako zelo smo odvisni od Boga, od njegovega blagoslova pri zdravju in delu, ravno tako je Božji blagoslov pomemben za življenje stvarstva, ki nas vse preživlja. Vedno pogosteje moramo nemočni gledati, kako nam neurja, toča, suše in pozebe jemljejo sadove zemlje ali v trenutku vse uničijo. Pričakujem, da se odrasli zavedate tega in tudi, da s svojim pričevanjem vere in hvaležnosti do Boga s tem, ko skupaj z otroki pridete k maši in procesiji, odločilno vplivate na vero svojih otrok in mladostnikov. **Prvoobhajanci** vabljeni, da pri procesiji pred Nasvetejši zakrament natrosite cvetje in na ta način počastite Jezusa pod podobo kruha. Prav tako vabljeni tudi drugi veroučenci, da se udeležite praznične maše in procesije. Lepoto in pomen tega praznika morate zdaj doživeti in praznovati skupaj z nami, da bi se potem mogli za to vero sami odločiti in jo prakticirati.

V soboto, 1. junija, začnemo pobožnost v čast Jezusovemu Srcu ali vrtnice .

Pri maši bomo po evangeliju vsak dan brali iz knjižice frančiškana Mirana Špeliča. Sveti Frančišek Asiški je vzkliknil: **Ljubezen ni ljubljena!** To je tudi naslov letošnjih vrtnic. Ob poslušanju teh vrtnic naj bi to doživeli tudi mi in Božjemu Srcu darovali svoje Srce. V duhu pojdemo pod Jezusov križ in glejmo Nanj, ki je rekel: **“Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da kdo dá svoje življenje za svoje prijatelje.”** (Jn 15,13).

Veroučna spričevala bodo veroučenci prejeli v nedeljo, 9. junija, po obeh mašah. Do takrat pa je še redni verouk za vse razrede.

“Svoje dni so ljudje malo znali, pa so Boga bolj spoznali in častili ko zdaj. Zakaj? Zato, ker sedanji kristjani krščanski nauk le v glavi imajo, v srcu pa ne. ... Ako se glava česar svetega nauči, se ima tudi srce oživiti.”

A. M. Slomšek

KRUH. In ŽEBELJ.

Kruh z znamenjem križa ni nekaj nenavadnega. Toda ta žebelj odvzame sliki vse vsakdanje. Kruh pritrdi na les, ga izolira in odstrani iz običajne rabe.

Ta kruh začne govoriti. Moral bi biti hrana, blagoslov in vir moči. No, na sliki je eksponat, karikatura njegovega dejanskega namena. Ta kruh daje misliti na tistega, ki je o sebi rekel: **“Jaz sem kruh življenja”** (Jn 6, 48), ki je bil za mnoge hrana, mnogim je podaril novo življenje. Na tistega, ki je bil ravno za to privezan k stebru, izoliran in obsojen. Ki je jasno vedel, kaj bo prišlo, je pri zadnji večerji za svoje učence razlomil kruh in ga razdelil mednje z besedami: **“Vzemite in jejte, to je moje telo, ki se daje za vas”** (Lk 22,19).

Žebelj, ki prebada kruh in mu jemlje njegov dejanski namen, vzbuja bolečo krutost, ki jo trpijo ljudje. Ta žebelj spominja na muke, ki jih je moral prestati Jezus.

Trdno so ga pribili, obesili na žebelj. Vendar ga niso uspeli spraviti s sveta. Njegovo trpljenje ne sili k pasivnosti. Postane znamenje upanje. Njegov križ ne označuje neizprosne konca, ampak postane “zaščitni znak” tistih, ki se želijo držati njegovega zglada ljubeče predanosti in globokega zaupanja v Boga.

Praznujemo Gospodovo Rešnje telo in Kri. Praznujemo ga pod podobo kruha, kakor nam je sam naročil: **“To delajte v moj spomin.”**

Po starem izročilu bo danes Kristusovo telo pod podobo kruha postalo “eksponat”. Vzeto bo iz običajnega konteksta, to je iz obhajanja evharistije in prejema obhajila in v zlati monštranci nošeno skozi vasi in predele mest. Spremljali ga bodo godba, petje, zvonjenje in bandere. Tako verni poneseemo na ceste hvalo in zahvalo za dar Kristusove navzočnosti, praznujemo Kristusovo telo kot kruh življenja - ne le našega življenja, ampak življenja sveta.

Če pogledamo na sliko, imamo pred seboj izzivalno preprosto “monštranco”, kruh na žebelju, enostavno boleče. Antipod veličastnim “eksponatom” za Kristusovo telo. Lahko nam pomaga, da tukaj na sliki in v vsej veličastnosti monštranc ne prezremo Njega, ki pravi: **“Jaz sem kruh življenja.” “Vzemite in jejte!”**

Čeprav so ga obesili na žebelj, njegov prostor ni tam zgoraj, njegov prostor je sredi občestva kot njegovo srce, kot njegov razlog za življenje.

